

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної
науково–практичної конференції**

**„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**19-20 травня 2010 року
м. Рівне**

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали III Міжнародної науково–
практичної конференції студентів, педагогів,
психологів та молодих науковців. Частина 2.
Природничо-математичний та суспільно-
гуманітарний напрями. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2010. –
150 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова оргкомітету**
Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету**;
Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;
Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;
Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;
Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;
Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;
Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;
Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;
Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;
Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;
Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;
Павелків Віталій Романович – канд. психол. наук, доцент
Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;
Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

10 листопада 2003 року 58-а сесія Генеральної Асамблеї ООН прийняла як офіційний документ «Спільну заяву з нагоди 70-ї річниці Голодомору – Великої голоду 1932 – 1933 років в Україні» (Joint Statement on the Great Famine of 1932 – 1933 in Ukraine (Holodomor)). Внаслідок непоступливої позиції Російської Федерації рівень документу було понижено з Резолюції ООН до Спільної заяви, а з його назви вилучено слово «геноцид».

Указом Президента України Віктора Ющенка «Про вшанування жертв та постраждалих від голодоморів в Україні» від 4 листопада 2005 року створено на чолі з прем'єр-міністром України Організаційний комітет, який здійснить ряд заходів до 75-ї річниці Голодомору 1932–1933 рр. Як вказав Ющенко, головним завданням Оргкомітету є «здійснення додаткових заходів щодо визнання міжнародною спільнотою Голодомору 1932–1933 років в Україні як геноциду українського народу». [21 ; с. 4]

70-та річниця Голодомору стала подією світового значення. 10 листопада 2003 року в Генеральній Асамблеї ООН була оприлюднена Спільна заява 36 країн, в якій висловлювалося співчуття українському народу. Трохи раніше, 20 жовтня, Конгрес США прийняв коротку резолюцію з точним визначенням природи трагедії й висновком такого змісту: «Голодомор був спланований та втілений радянським режимом як зумисний акт терору та масового вбивства, скерованого проти українського народу». Однак ні в Спільній заяві 36 країн, ні в Резолюції Конгресу США нема головного: визнання голоду 1932– 1933 рр. геноцидом. [9; с. 27-31]

31 жовтня 2008р. Україна розповсюдила серед держав-членів Організації Об'єднаних Націй проект резолюції „Про вшанування 75-ї річниці Голодомору 1932-1933 років в Україні.[11;23-25]

17 вересня 2008р. у Нью-Йорку відбулося перше засідання Генерального комітету 63-ої сесії Генеральної асамблеї ООН. На порядок денний Генерального комітету винесено понад 150 питань, з-поміж яких і питання про Голодомор 1932-1933 рр. в Україні.

Проектом Резолюції закликається членів ООН поширювати знання про Голодомор 1932-1933 рр. в Україні у своїх освітніх програмах з метою застереження майбутніх поколінь від сумного уроку цієї трагічної сторінки у глобальній історії. [5; 61-66]

Література

1. Україна. Закони. Про Голодомор 1932 - 1933 років в Україні: Прийнятий 28 листоп. 2006 р. № 376 // Голос України. - 2006. - 1 груд. (№ 228). - С. 6.
2. Україна Президент (2005 -; В.А. Ющенко) Про додаткові заходи щодо підтримки досліджень теми Голодомору 1932-1933 років в Україні: Указ... 4 груд. 2007 р. № 1179// Офіційний вісник Президента України . - 2007 . - № 38. - С. 21; Ст. 1007.
3. Україна. Президент (2005 -; В.А. Ющенко) Про оголошення в Україні 2008 року Роком пам'яті жертв Голодомору: Указ... 24 листоп. 2007 р. № 1144 // Уряд. кур'єр. - 2007. - 28 листоп. (№223). - С. 2.
4. Україна. Президент (2005 -; В.А. Ющенко) Про заходи у зв'язку з 75-ми роковинами Голодомору 1932-1933 років в Україні: Указ... 28 берез. 2007 р. № 250 // Уряд. кур'єр. - 2007. - 31 берез. (№ 58). - С. 5.
5. Сербин Р. Український голод 1932-1933 років у світлі конвенції ООН про геноцид: [Йдеться про полеміку політичного та історичного характеру довкола геноцидного характеру українського голоду тридцятих років] // Сучасність. - 2007. - № 11-12. - С. 61-66.
6. „Серп і голод”, - білоруська „Народна Воля” №179-180 від 27 листопада 2008 року
7. Сидорчук А. Голодомор: коли Україна й світ визнають правду?: У ці дні 24 роки тому в ЦК Компартії України підготували документ, що передбачав боротьбу з «антирадянською кампанією» щодо згадок про «штучний голод 30-х років». Ця тема залишається актуальною й сьогодні // Україна молода. - 2007. - 6 лют. (№ 22). - С. 8-9.
8. Смертю смерть подолали. Голодомор в Україні 1932 - 1933. К.: Україна, 2003. – 350с.
9. Соловей Д. Сказати правду: Три праці про голодомор 1932-1933рр. - К., Полтава, 2005. - 299с.
10. Солоненко М.Ф. Виконуючи заповіді моїх мордованих голодомором земляків. Х. 1999. – 16с.
11. „Сталін вчинив смерть Голодомом в Україні”, - „Свенска Дагбладет” від 5 квітня 2009 року
12. Сталінізм і голод 1933р. в Україні (на матеріалах Слобожанщини) // Тоталітаризм и антитоталитарные движения в Болгарии, СССР и других странах Восточной Европы (20-80 годы XX века): Материалы международной научной конференции в 2-х т.–Харьков, 1994.–Т.1.–С.223-230.
13. „Сталінський терор – підґрунтя відзначення українцями роковин Голодомору 1932 р.”, - еміратська газета „Аль-Баян”, 28 листопада 2008 року
14. Столиця відчаю. Голодомор 1932 - 1933 років на Харківщині вустах очевидців. Свідчення, коментарі. Х. 2006.
15. "Страдавшие вместе", Интервью посла Украины в РФ, Российская газета, 7 грудня 2007 року
16. Субтельний О. Україна: Історія. - Київ: Либідь, 1993. - 718с.
17. «Таймс» від 27 червня ц.р. опублікував лист посла РФ у Великобританії Ю.Федотова під назвою «Великий Голод у колишньому СРСР. Український історичний ревізйонізм»
18. "Тобі в очі дивиться голодомор", - хорватська азета «В'єсник» від 6 грудня 2008 року
19. «Україна молода»: Як влаштували Голодомор, Станіслав Кульчицький, професор, доктор історичних наук, 12.09.2008.
20. „Україна відзначає 75-у річницю Великого голоду”, - катарська газета „Аль-Ватан”, 28 листопада 2008 року
21. „Україна відзначає 75-і роковини Голодомору, який забрав життя мільйонів її дітей”, - еміратська газета „Аль-Фаджр”, 24 листопада 2008 року

ПИТАННЯ ПРАВАВЛАСНОСТІ ПОЛЯКІВ ТА ЄВРЕЇВ У ПІВДЕННО-ЗАХІДНОМУ КРАЮ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ СТОЛІТТЯ

**Івчик Наталія, аспірантка, Гон М. М., докт. політ. наук, професор
Рівненський державний гуманітарний університет**

Національна політика Російської імперії другої половини ХІХ ст. спрямовувалась на побудову однієї «загальноросійської» національності, що призводило до нівелювання соціокультурної самобутності різних націй.

Завдання русифікації здійснювалось різними методами та засобами в усіх сферах життєдіяльності підданих імперії, поляків і євреїв зокрема.

Останні були обмежені не лише в доступі до землеволодіння; влада обмежувала можливості євреїв і в інших сферах виробництва й послуг (торгівлі та промисловості). А після польського повстання 1863 р. їм було заборонено не лише продавати, але й надавати в оренду землю. Російські піддані, що переселялися в Південно-Західний край, стали зброєю в реалізації владою своєї стратегії: нівелювання самотності неросійських спільнот та здійснення процесу русифікації «окраїн».

Для підсилення ефекту процесу русифікації лише російські піддані та населення російського походження отримували пільги, грошові позики для придбання казенних та приватних маєтків у Західних губерніях. Таким чином уряд намагався утримати національності, що проживали в цих регіонах, під своїм впливом і підкорити задля створення «загальноросійської» національності. На підтвердження цієї гіпотези слід навести, наприклад, положення від 5 березня 1864 р. про пільги та грошові позики при купівлі казенних маєтків у Західних губерніях. До придбання та оренди не допускалися євреї та поляки; першим дозволялося бути лише винокурами та орендаторами корчем [11, с. 55]. Указ 10 липня 1864 р. забороняв усім євреям купувати землі в поміщиків та селян у відомчих губерніях Віленського та Київського генерал-губернатора, однак закон від 26 квітня 1862 р. дозволяв євреям купувати ті поміщицькі землі, в яких припинялись обов'язкові відносини з селянами [9, с. 321].

Селянам теж заборонялось надавати в оренду землі єврейському населенню. Це зумовлювалося тим, що влада виказувала занепокоєння перспективою того, що основний економічний ресурс того часу закріпиться у власності євреїв. Це занепокоєння підтверджувалося окремими подіями. Так, у Подільській губернії при отриманні земельних наділів в оренду від місцевих селян, єврейське населення при підписанні орендних договорів отримало їх у власність. Тамтешня влада висловлювала думку про шахрайство з боку євреїв. Як наслідок, купівля євреями земельних наділів в Західному краю (а селянами відповідно – продажу) вважалась кримінальним злочином і обидві сторони несли кримінальну відповідальність [2, с. 1].

Побутуюча думка серед населення щодо невміння євреїв працювати на землі не користувалася особливою популярністю в середовищі правлячої верхівки. Однак політика переорієнтації єврейського населення – їх «переселення» на землю – не дала очікуваних результатів. Ще в 60-х роках XIX ст. уряд відмовився від будь-яких засобів стимулювання такої практики. Оцінюючи ситуацію і свої можливості, урядовці дійшли висновку, що такий процес є довготривалим та дорогим для Російської імперії. В наступному десятилітті продовжується процес виключення єврейських колоністів із земельного стану, хоча в Херсонській та Катеринославській губерніях залишилось 38 сільськогосподарських колоній. За даними 1880 р., у Південних колоніях було 1025 тих, які обробляли землю власними силами [1, с. 7].

Що стосується євреїв-купців першої гільдії приписаних в смузі осілости, то слід згадати про обмеження, які уряд називав «правами». Їм дозволяли приїжджати в столицю та інші міста для закупівлі товарів, але лише два рази в рік. Особиста торгівля та відкриття там торговельних лавок заборонялись. Порушення цих законів каралося виселенням з конфіскацією товарів. Ці правила («права») стосувалися й євреїв-купців другої гільдії [10, с. 375].

Окрім того, уряд Російської імперії, роблячи ставку в питанні русифікації на правове обмеження в царині землеволодіння, не забував і про інші сфери. Зокрема, освіту, державне управління та армію. Впевненість уряду в тому, що єврейське населення допомагало учасникам польського повстання 1863 р. призвало до появи указу від 3 лютого 1876 р. за яким усі євреї повинні були відбувати військову повинність за місцем їх постійного проживання [3, с. 4]. Чи не головним вектором у заходах, що мали якщо не нейтралізувати, то принаймні зменшити суспільну роль поляків, став економічний. Обрана мета досягалася в різний спосіб. При цьому вагоме місце відводилося завданню підризу соціально-економічних позицій католиків у Південно-Західному краю. Засобом реалізації цього наміру став продаж з аукціону тієї поміщицької земельної власності, що належала полякам. У цьому контексті промовисті критерії, за якими добиралися імовірні учасники торгів, на якому розпродавалася їхня власність: національність, віросповідання та платоспроможність [8, с. 7].

Ще одним засобом досягнення визначеної урядом мети був продаж земельних наділів в Західних губерніях представникам російського походження за службу або ж бажаючим оселитись на постійне проживання в краю. Цей спосіб висвітлений в 1-му пункті Інструкції, виданій 23 липня 1865 р. «для заохочення чиновників російського походження, військового і громадянського звання на службу по громадянському відомству в Західних губерніях».

Політика конфіскації майна у польських поміщиків посилилась після подій 1863 р. Однак для збереження власних маєтків поляки вдавались до хитрощів, зокрема передавали своє майно іншим людям, або полякам, які не брали участі в польському повстанні. Влада Подільської губернії після виявлення таких випадків розпочала перевірку всього польського населення губернії щодо причетності до повстання та майнового становища [4, с. 103].

Ставлення генерал-ад'ютанта Південно-Західного краю Безака до польського та єврейського населення було досить упередженим. Для досягнення поставленої урядової мети він пропонував усунення неблагонадійних елементів та посилення російського землеволодіння в краю. В одній із своїх записок він висловлює думку про єдиний засіб для русифікації землеволодіння, який передбачає витіснення з землі «місцевих ворогів – польських землевласників» [11, с. 69]. Проте на поляків, які перебували на службі і були православними, заборона щодо купівлі земельних наділів не поширювалась. Так, у Подільській губернії прохання генерала від кавалерії Карла Лук'янова Монтрезора щодо придбання земельних ділянок було схвалене імператором [5, с. 30].

Процес дискримінації торкнувся не лише сфери землеволодіння, але й управління. На посаду волосних або сільських писарів призначались лише християни – ті, які були православного віросповідання, добре знали російську мову, закон і звичаї. Представникам католицького віросповідання посідати такі посади заборонялось [6, с. 73]. Однак не дивлячись на заборону, траплялись випадки вживання польської мови на державній службі [7, с. 81].

Правове становище і польського, і єврейського населення Південно-Західного краю другої половини XIX ст. означувалося амплітудою від політики помірної лояльності до інтенсивної русифікації та дискримінації. Залежно від поставленої урядом мети та подій, вони отримували так звані «права», але за умови відмови від своєї віри та прийняття російського підданства. А в період «ліберального» правління Олександра II в питанні правовласності та правокористування національним меншинам надавали можливість вибору. А вже йшлося або про прийняття умов,

які пропонувала влада, або ж протиставлення їй, що вішувало виселення з краю і перспективу перетворення в об'єкт насильницької русифікації польського елемента.

Список використаних джерел

1. Бен Б. О методах еврейской колонизации / Б. Бен. – СПб., 1899. – 32 с.
2. Державний архів Вінницької області. – ф. 196, оп. 1, спр. 46
3. Державний архів Вінницької області. – ф. 205, оп. 1, спр. 58
4. Державний архів Вінницької області. – ф. 470, оп. 1, спр. 295
5. Державний архів Вінницької області. – ф. 470, оп. 1, спр. 308
6. Державний архів Вінницької області. – ф. 213, оп. 1, спр. 7
7. Державний архів Вінницької області. – ф. 470, оп. 1, спр. 295
8. Житомирський державний історичний архів. – ф. 70, оп. 1, спр. 300
9. Оршанский И. Г. Русское законодательство о евреях. Очерки и исследования. / И. Г. Оршанский. – СПб., 1877. – 456 с.
10. Положение о пошлинах за право торговли и промыслов. – СПб., 1890. – 704 с.
11. Рудченко И. Записка о землевладении в Юго-Западном крае / И. Рудченко. – К., 1882. – 180 с.

ПАВЛО ГНАТОВИЧ ЖИТЕЦЬКИЙ – ФУНДАТОР УКРАЇНСЬКОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДУМКИ
ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ XIX – ПОЧАТКУ XX СТОЛІТТЯ

**Ісаченко Вікторія, студентка, Побірченко Н.С., докт.пед.наук, професор
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини**

З часу активного розвитку української педагогічної думки спостерігається тенденція до аналізу та переосмислення досвіду періоду другої половини XIX – початку XX століття. Найбільш значущими та маловивченими в історії стають невідомі раніше архівні джерела та творчі доробки діячів культури, освіти, літератури.

Серед громадських діячів України другої половини XIX століття виділяється Павло Гнатович Житецький – видатний науковець та педагог. Після проголошення незалежності України, постать П. Житецького привернула увагу дослідників та науковців різних галузей. Зокрема, його громадській, педагогічній та науковій діяльності присвячено праці Н. Побірченко. Філологічні надбання висвітлено у працях М. Грицика. Громадська діяльність педагога знайшла відображення у працях істориків – А. Катренка, В. Сабей та О. Казакевич та ін.

Ще з дитинства П. Житецький мав змогу здобути глибоку і всебічну освіту, адже він походив з родини священика.

П. Житецький був одним із фундаторів Київської Громади, в діяльності якої визначилися два основні напрями: педагогічна робота та етнографічні дослідження. Громадівці розгорнули широку культурно-освітню діяльність, яка виявлялася у роботі недільних шкіл. «Ми завели при своєму товаристві, – згадував П.Г. Житецький, – так звану семирічну школу, програмою якої передбачалось пройти курс гімназії» [1]. Школу Громада утримувала за власні кошти. Навчання в ній проводилося українською мовою. Вчителі ознайомлювали учнів з історією і літературою України, намагалися вчити їх у «національному дусі» [4, с. 3]. Павло Гнатович зробив значний внесок у розробку та впровадження викладання навчальних предметів українською мовою, наголошуючи на важливому значенні рідної мови для розвитку особистості та нації загалом.

П. Житецький був одним з ініціаторів та організаторів створення семирічної школи з українською формою навчання, про що згодом писав: „Правда, нічого не вийшло путнього з сеї школи, бо скоро розвіялася вона в смуті життя російського, як незабаром розвіялися і ми всі, що склали товариство” [2, с. 143].

Крізь парадигму діяльності громадівців чітко відображається прагнення підвищити соціально-економічний та освітній рівень населення, „...забезпечити українському народові право на вільний культурний розвиток” [4, с. 38]. Павло Гнатович відстоював потреби та інтереси України. Досить часто йому доводилося відстоювати свої педагогічні погляди та давати відсіч прибічникам російськомовного навчання.

Педагогічний досвід П. Житецький здобував будучи ще студентом. Павло Гнатович мав велику педагогічну практику. Крім недільних шкіл, він працював викладачем на вчительських курсах, які відкрилися у 1862 р. Тут готували вчителів для сільських шкіл. Молодий учитель викладав цікаву науку – „методику пояснителного читання”. Він розумів, що таке „читание” в народній школі можливе було за двох умов: «щоб воно велось несуперечно народному світогляду», «щоб велось на народній мові». Тому на заняттях із майбутніми вчителями П.Житецький розмовляв українською мовою, розповідав про історію українського народу, про народний світогляд. Студентом Павло Гнатович був репетитором Павла Галагана, сина відомого українського діяча Г. Галагана [5, с. 5].

Після закінчення у 1865 р. Київського університету та складання іспиту на звання вчителя, він дістав призначення в Кам'янець-Подільську гімназію на посаду молодшого вчителя російської словесності. Павло Гнатович не обмежувався лише викладацькою діяльністю. Коло його інтересів значно ширше. Разом зі своїми молодими колегами він організував читання публічних лекцій, відкрив громадську бібліотеку і сам виступав як лектор [4, с. 12]. За короткий час Павло Гнатович набув слави борця за справедливість. Він гостро виступав проти фізичного покарання учнів і приниження їхньої гідності. На цьому ґрунті стався конфлікт між учителями і керівництвом гімназії [4, с. 13].

Як педагога П. Житецького характеризували такі риси, як вимогливість, прагнення працювати лише зі здібними і підготовленими учнями старших класів. Учений ретельно готувався до своїх уроків і проводив їх на високому науковому рівні. Він глибоко вплинув на деяких зі своїх учнів, зокрема на А. Кримського, М. Маяковського, Н. Котлярєвського, О. Ігнат'єва та ін. [2, с. 144]. Високий інтелект, широка ерудиція, педагогічний такт, велика енергійність, надзвичайна працездатність дуже швидко вирізняють молодого педагога серед колег.

Таким чином, можна стверджувати, що Житецький зробив помітний внесок у розвиток освітньої справи, як в Україні, так і в Російській імперії. Педагогічна діяльність була однією із найбільш пріоритетних упродовж усього його життя.

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Волошин М.О., Волошин О.М. Дилатометричні та в'язкопружні властивості полімерних металонанокомпозитів	3
Килюшик Тетяна, Воловик Г.П. Аналіз чисельності метеликів роду COENONYMPHA на території Білоозерського масиву Рівненського природного заповідника.	4
Гроголь Святослав, Нечипорук Ірина. Хімічне розпізнавання речовин за допомогою сенсорів.	5
Кошицький В.В., Ковальчук Іван. Безвідходні технології в сільському господарстві.	6
Кущеріб Тетяна Миколаївна. Риюча діяльність ссавців як чинник, стимулюючий процеси ґрунтоутворення.	7
Макєєва Діана, Яремчук Дарина, Демчик С.П. Знаходження нестационарної теплопровідності всередині плоскої стінки.	8
Малежик Петро, Січкач Т.Г. Термомеханічні властивостей епоксидних композитів, наповнених нанодисперсним алмазом.	10
Філіппова Лариса Валеріївна. Вивчення фізико-хімічних властивостей в реакції окиснення CO на Fe-Mn оксидних системах.	10
Цегельник Юлія, Лопаткін Р.Ю. Генерація квазімонохроматичного рентгенівського випромінювання за допомогою сфокусованого пучка протонів.	12
Адамчук Анна, Бишук Віталій, Панай Ольга, Вороницька В.М. Розробка web-сайту факультету математики та інформатики РДГУ.	14
Андросов В.И., Данич В.Н. Модель информационно-управленческой архитектуры организации и защита информации.	17
Гаврюсєва Д.М., Вороницька В.М. Розробка мультимедійної НКП «Векторна комп'ютерна графіка».	18
Мельник Павло, Пожидаєв В.Ф. Розробка комп'ютерної моделі для проведення чисельних експериментів по вивченню тягово-динамічних характеристик тягового рухомого складу.	18
Опанасюк О., Петрівський Я.Б. Чисельні експерименти по реалізації методу регуляризації Тихонова із застосуванням одного із сучасних програмних продуктів комп'ютерної математики Mathcad.	20
Пастушок І. В., Подляшаник Л. А. Узагальнення результатів розв'язку задачі Колмогорова-Нікольського на різних класах функцій.	21
Придюк П.І., Петрівський Я.Б. Розробка експертної системи діагностування комп'ютерних засобів.	22
Романюк С. М., Соколовська О.П. Автоматизація знаходження багатofакторних регресійних моделей.	25
Сірець О. В. Динаміка нелінійної динамічної моделі Солоу для випадку лінійно-однорідної виробничої функції.	26
Файчук О.О., Сяська Н.А. Метод математичного моделювання як один із засобів розвитку творчих здібностей учнів під час розв'язування планіметричних задач.	27
Ярошак Роман, Батишкіна Ю.В. Розробка он-лайн гри для мобільних телефонів на платформі JAVA.	29

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Абрамчук Катерина, Шеретюк В.М. Особливості діяльності німецької окупаційної системи вербування та депортації на Волині в 1941 – 1945 рр.	30
Андрєєва Анастасія. Торгівельна конкуренція як головний конфліктогенний чинник у відносинах між Англією та Нідерландами (XVII ст.).	32
Бондарець Олександр, Сєверова О.В. Специфіка російського лібералізму в концепції Б.М. Чичеріна.	33
Віруцька Світлана, Постолюк Р.М. Уряд Румунії в контексті подій «Празької весни».	35
Генега Ірина, Троян С.С. Зовнішня політика Російської федерації 1990-х рр.: пошук стратегії.	36
Головіна Кароліна, Давлєтов О.Р. BDM – від «сестринських громад» до єдиної державної організації для дівчат у Третньому рейху.	38
Гуменюк Олеся, Кукурудза А.В. Релігійна домінація у франко-візантійському суперництві VIII-IX ст.	39
Давидчук Сергій, Савчук П.О. Україна-Ізраїль: співробітництво на рівні силових структур.	41
Данильчук Тамара. Франко-німецьке протистояння у форматі Марокканської кризи 1905-1906 рр.	42
Доценко Катерина, Давлєтов О. Р. Ідея об'єднаної Європи: зарубіжна історіографія.	43
Дудка Наталія, Давидюк Р.П. Від УНДО до ФНС: причини радикалізації політичної платформи Дмитра Паліїва.	45

Євсович Роман, Сєверова О.В. Благодійність у Росії в 2-й пол. XIX – поч. XX ст.: традиції та особливості.	46
Звягіна Олександра, Давлетов О. Р. Ідеологія неонацизму в сучасній Україні.	48
Зущенко Оксана, Карпухіна Тетяна. Міжнародна реакція на голодомор 1932-1933 рр. в Україні. 49	
Івчик Наталія, Гон М. М. Питання прававласності поляків та євреїв у південно-західному краю Російської імперії другої половини XIX століття.	50
Ісаченко Вікторія, Побірченко Н.С. Павло Гнатович Житецький – фундатор української педагогічної думки другої половини XIX – початку XX століття.	52
Капустін Г.М., Стоколос Н.Г. Організація та проведення ювілейних святкувань, як одна із форм місіонерської діяльності братств на Волині в другій половині XIX – на початку XX ст.	53
Капустін К.М., Моця О.П. Проблема розвитку південноруських земель у післямонгольський час в дореволюційній історіографії.	54
Козачук А. А. Ставлення української еліти щодо процесу інкорпорації Гетьманщини до складу Російської імперії в I пол. XVIIIст.	56
Колегова Диана, Панкова Вікторія. Політика разрушений: взгляд истории.	58
Кривобороденко Сніжана, Міняйло І. В., Волков О.Г. Критика кантівської теорії О.О. Козловим та простір і час історії.	58
Литвиненко Наталя, Нестеренко Л. О. Науковий спадок І. В. Луцицького.	59
Лукащик Ганна, Савчук Петро. Зовнішньополітична доктрина СРСР у 20–30-і рр. та Німеччина 60	
Мишков В. Я., Шугаєва Л. М. Становище громад старообрядців в сучасній Україні: проблеми та перспективи розвитку.	61
Міюц Ю.В., Давлетов О.Р. Перебудова шкільної освіти у Третньому рейху (1933-1939 рр.): на прикладі діяльності Орденсбургів.	63
Паврозник Тетяна, Давидюк Р.П. Протиріччя у партії „Сельроб” напередодні та в умовах парламентських виборів 1928 року у Польщі.	65
Писцьо Віталіна Романівна. Репатріація українських громадян вивезених на примусові роботи до Німеччини.	66
Процюк Віктор, Шеретюк В. М. Анархізм Нестора Махна як унікальна національна складова анархістського руху Російської імперії.	68
Радовенчик Тарас. “Київська наступальна операція” в планах німецького командування.	70
Романчук Тетяна, Гон М. М. Особливості національної консолідації у повоєнній Німеччині.	72
Самсонюк Т., Гон М. М. Особливості ведення слідства органами НКВС стосовно членів ОУН у 1939-1941рр. (на прикладі архівно-слідчих справ Державного архіву Рівненської області).	73
Сейтумерова Э.З., Зарединова Э.Р. Историческое наследие крымскотатарского народа: традиции и современность.	75
Столярчук О.Ф., Галуха Л.Ю. «Острозька Біблія» - особлива духовно-літературна пам'ятка українців.	76
Стрільчук М.С., Савчук П.О. Основні етапи формування колоніальних імперій європейських держав.	77
Троян Віктор. Проблема європейської ідентичності в основних концепціях пан'європеїзму.	79
Харковець Анна, Гон М. М. «Расовий концепт націонал-соціалізму: теоретичні аспекти та практичне втілення».	81
Хромов Пётр, Семёнова Н.В. Изучение в Украине и России национально-освободительной борьбы ОУН и УПА 1939-1954 гг.	83
Виперайленко Ірина, Котова Л.В. Підвищення рівня зайнятості молоді на вітчизняному ринку праці.	84
Говоров Н.П. Поколение информационного скольжения.	86
Ілляк Олексій. Проблеми професійної орієнтації та зайнятості молоді на ринку праці України.	87
Лялина А.И., Андреева-Лялина З.В. Украина и Европейский Союз: проблемы евроинтеграции.	89
Наумов Андрій. Політична культура сучасної української молоді: стан і перспективи розвитку.	91
Слабчук Т.А. Особливості та проблеми формування інституту жіночого політичного лідерства у сучасному політичному процесі України.	92
Українець В. О., Гон М. М. Етнічний екстремізм – теоретичний аспект.	93
Shkolenko Dar'ya, Suleimanova V.R. Some problems and tendencies of english semantics.	94
Антончук Анна, Воробйова Л.М. Концепція людини і світу в творчості Ернеста Хемінгуея.	95
Байло Ю. Лінгво-методичні основи тестування з іноземної мови у Вищих навчальних закладах.	96
Бражук В. Рефлектирующий герой в пьесе А. Вампилова «Утиная охота».	97
Дячук Оксана, Середюк Л.А. Використання мультимедійних технологій у вивченні німецької мови.	98
Катеринчик Юлія, Середюк Л.А. Художня майстерність Гете у філософській драмі «Фауст».	100
Козлюк Н.В., Михальчук Н.О. Характеристика фабульного тексту з погляду його діалогічності.	101
Коробчук Віталія, Воробйова Л. М. Художній світ новел Джека Лондона.	103

Кудрєвич Юлія, Фрідріх А.В. Семантико-структурні та стилістичні особливості фразеологічних одниць сучасної англійської мови на позначення «характеристика людини»	105
Куценко Анастасія, Воробйова Л.М. Інтертекстуальні явища у творчості Дж. Г. Байрона	108
Лєвчишин Марія, Михальчук Н.О. Романтизм як літературний напрям	109
Магас Оксана, Воробйова Л.М. Біографізм новел Ернеста Гемінгвея	111
Маландюк Тетяна, Ярута Н.П. Some peculiarities of Charles Dickens' individual literary style in the novel "Bleak house"	112
Михальчук Н.О., Забава М.М. Компаративний аналіз драматургії В.Шекспіра та Б.Шоу	114
Міхєнко Оксана, Зубілевич М.І. Розвиток іншомовної комунікативної культури учнів молодших класів засобом інтегрованих занять з англійської мови	115
Назарук Анна, Серєдєк Л.А. Концепт „жінка” в німецькій фразеології	116
Плєвако Наталія, Бігунова С. А. Особливості писемних текстів різних жанрів побутового стилю (на матеріалі англійської мови)	117
Попик І.О. Прояви творчої ідентичності Б.Бойчука у збірці „Третя осінь”	119
Рачок Вероніка, Фрідріх А.В. Компаративний аналіз структурних та семантичних особливостей колоративних композитів української та англійської мов	120
Сичова Анна, Фрідріх А.В. Функціональні особливості інтертекстуальності у творах Д.Брауна («Код да Вінчі», «Ангели і Демони»)	123
Сузанская Т.Н. Некоторые особенности эволюции материнской темы в истории русской литературы XIX-XX вв.	125
Базик Людмила, Костюк Л.К. Відродження писанкарства та його популяризація на сучасному етапі	127
Бєнєщук Руслан, Савчин Л.М. Розвиток художніх потреб дітей на заняттях у хореографічному колективі	128
Димченко Сергій. Педагогічна взаємодія викладача та студента у процесі навчання гри на ударних інструментах	129
Карєва Єкатєрина, Дубинина Д.Н. Использование нетрадиционных техник рисования в работе с детьми, имеющими речевые нарушения	131
Коваленко Анна, Аксьєнова І. Ю. Стилїзація хореографічного твору як формотворчий процес (на прикладі діяльності дитячого хореографічного колективу)	132
Ковбарь Ольга, Волошина Л.П. Становлення балетного мистецтва в Україні (20-30-ті рр. XX століття)	133
Комисарук Татяна, Горбатова Е.В. Использование игровых приемов в изобразительно-творческой деятельности старших дошкольников	135
Лапсюк Надія, Горбачук Р.Л. Танець модерн як засіб вираження психологічного стану танцівника	136
Лєгка Алїна, Аксьєнова І. Ю. Роль Іржі Кїліана у сучасному хореографічному мистецтві	137
Мєльник Тетяна, Волошина Л.П. Історія розвитку та становлення хореографічного мистецтва Рівненщини	139
Мєльничук Олена. Модернізм в українській драматургії кінця XIX – початку XX століття	139
Омєлящик Інєсса, Горбатова Е.В. Развитие изобразительного творчества детей старшего дошкольного возраста	141
Сидорик Тетяна, Голод І.В. Роль ілюстраторів часопису «Будяк» у розвитку сатиричної графіки Львова у 20-х роках XX ст.	142
Черніговець Т.І. Функціонування дитячого фольклорно-ігрового дозвілля в контексті сучасних глобалізаційних процесів	144
Черніговець О. Класична музика – ефективний засіб психотерапії (аналітичний огляд інформаційних матеріалів)	145
Гєккєль А.В. Вплив творчості Тараса Шевченка на розвиток хореографічного мистецтва в Україні	145
Яцюк Ганна, Лобан Т.Й. Тренаж в системі підготовки виконавця народно-сценічного танцю	146
ЗМІСТ	148

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**Матеріали III Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**19–20 травня 2010 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Литвак А.М.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.*